

Jak motywować dziecko do nauki?

*"Starajmy się zrozumieć,
jak dziecku jest trudno, a wtedy będzie
mu znacznie łatwiej.,,*

JAK POMÓC DZIECKU ???

- ✓ -Uczcie Państwo samodzielności swoje dziecko już od najmłodszych lat przedszkolnych.
- ✓ Nie litujcie się nad nim i nie odrabiajcie lekcji za nie.
- ✓ Jeśli ma kłopoty ze zrozumieniem tematu, Państwa zadaniem jest tłumaczenie, o co chodzi, tak długo, aż to pojmie, a nie wyręczanie go w obowiązkach. -
- ✓ Pamiętajcie, że odporność emocjonalna kształtuje się w wyniku hartowania.

- ✓ Nie chroncie dziecka przed trudnościami, w myśl zasady
„Jeszcze w życiu dość się namęczy”.
- ✓ Skłaniajcie do zajęć, za którymi nie przepada, np. sprzątania, wynoszenia śmieci.
- ✓ Zadbajcie o to, by dziecko uprawiało jakiś sport. Osiągając coraz więcej sukcesów, zaczniesz bardziej wierzyć w siebie.
- ✓ Chwalcie i nagradzajcie za wytrwałość. -
- ✓ Zachęcajcie pociechę do gier edukacyjnych. Wyzwalają dużo napięcia i wymagają wysiłku intelektualnego. Trzeba tylko tak je dobrać, by nie były zbyt trudne – dziecko powinno mieć realną szansę wygranej.

To, co pomaga dziecku zmobilizować się do pracy, to dobra organizacja czasu nauki.

Po powrocie ze szkoły dziecko powinno mieć chwilę dla siebie. Później czas należy przeznaczyć na odrabianie lekcji i naukę.
Pomóżcie dziecku zabrać się do lekcji.

Najlepiej, aby odrabiało je o stałej porze, w miejscu, gdzie jest cicho i spokojnie, gdzie dziecko może się skoncentrować i nic go nie rozprasza, gdzie w tle nie jest włączony telewizor.

Szczególnie trzeba zadbać o komputer, który potrafi niezwykle skutecznie odciągać od nauki.

Korzystnie działa wprowadzenie zasady

„NAJPIERW OBOWIĄZEK –POTEM PRZYJEMNOŚĆ”.

Granie na komputerze czy oglądanie telewizji nie jest zakazane, jednak pierwszeństwo powinny mieć lekcje.

Przed przystąpieniem do nauki dobrze jest przygotować sobie wszystkie książki i pomoce, tak aby później nie przerywać pracy.

Odrabianie lekcji warto rozpocząć od najtrudniejszego zadania, kiedy jest się jeszcze wypoczętym.

Wskazane jest również rozdzielanie materiału na krótsze partie, włączanie przerw.

Przerwę trzeba zrobić gdy dziecko zaczyna mieć problemy z koncentracją uwagi, jest zmęczone.

Najlepsze godziny na odrabianie lekcji to **16 -18**

Jak rodzice powinni postępować, aby zachęcić dzieci do nauki?

WSPIERAJ, ALE NIE WYRĘCZAJ.

Rodzice nie muszą na nowo uczyć się tego, co dziecko w szkole. Naukę pozostawmy dzieciom. **Rodzice maja wspierać.**

Częstym problemem jest odrabianie prac domowych. Pomagając w odrabianiu zadań domowych nie należy wyręczać dziecka. Należy wdrażać je do samodzielnej pracy.

MĄDRZE MOTYWUJ

W procesie szkolnego uczenia się motywacja odgrywa dużą rolę. Jest siłą pobudzającą do nauki, zdobywania wiedzy i rozszerzania własnych zainteresowań.

Od kar lepsze są nagrody, ale stosowanie ich musi być ostrożne. Złotym środkiem jest drobna nagroda, np. w postaci uznania rodziców, pochwały.

Dziecko będzie miało poczucie, że rodzice doceniają jego trud i wysiłek włożony w naukę.

DOCENIAJ OSIĄGNIĘCIA DZIECKA

Warto rozróżnić tutaj dwa pojęcia: **osiągnięcia, a nie stopnie.**

Często pytamy dziecko po powrocie ze szkoły: „**Co dziś dostałeś?**”, a powinniśmy zapytać: „**Czego się dziś nauczyłeś?**”.

O ile łatwo jest doceniać osiągnięcia dziecka, które otrzymuje dobre stopnie, to gorzej jest z dzieckiem, które ma kłopoty w nauce.

Warto się zastanowić, czy niepowodzenia w nauce nie są objawem konkretnej przyczyny. Jest różnica między dzieckiem, które nie chce się uczyć, a takim, które uczy się wolno i nie jest w stanie zrobić tego, co się od niego wymaga.

NIE POZWÓL DZIECKU, BY ŹLE MÓWIŁO O SOBIE.

Często mamy okazję słyszeć, że dziecko źle mówi o sobie: „**jestem głupi**”, „**nie dam rady**”, „**i tak mi się nie uda**”.

Są to głosy, które są wrogami sukcesu. Czasem nieświadomie nadajemy dziecku etykietę i tak o nim mówimy:

„ten nie jest zdolny, ten powolny, ten zapominalski”.
Sprawiamy, że dziecko tak zaczyna myśleć o sobie.

Lęk przed niepowodzeniem powoduje u tych dzieci występowanie tendencji do rezygnacji, formułowanie niskich aspiracji i niskich oczekiwań oraz unikanie zadań, czy wręcz wagarowania.

BUDUJ W DZIECKU POCZUCIE WŁASNEJ WARTOŚCI

Rolą rodziców jest pomóc wykształcić w dziecku poczucie własnej wartości, by dziecko myślało: **„Może nie jestem najlepszym uczniem w klasie, ale za to najlepiej śpiewam, czy gram w piłkę”**.

Jest to szczególnie ważne w okresie dojrzewania, bo wówczas często jedynym źródłem poczucia własnej wartości jest akceptacja grupy rówieśniczej.

Wiara we własne możliwości może zaprowadzić na sam szczyt, a jej brak powoduje utratę mnóstwa fantastycznych okazji do nauki, zabawy, poznania ciekawych ludzi.

WSKAZÓWKI, KTÓRE MOŻEMY WYKORZYSTAĆ
W PRACY Z WŁASNYM DZIECKIEM:

DOSTRZEGAJ SUKCESY I STARANIA DZIECKA

Omawiając jego pracę, najpierw podkreśl dobre strony, wskazując nad czym mogło by jeszcze popracować.

Czasami powstrzymaj się z oceną, zachęcaj do samooceny: „Nie jesteś zadowolony z efektów swojej pracy? Czy jest coś, co chciałbyś poprawić?”

OKAZUJ ZAINTERESOWANIE SPRAWAMI SZKOLNYMI DZIECKA.

Zamiast wypytywać i kontrolować, raczej słuchaj uważnie i okaż zrozumienie dla jego uczuć.

Zamiast krytykować i oceniać – **dodaj mu otuchy**: „**Matematyki, j. polskiego, można się nauczyć, wierzę, że ty to potrafisz**” i zachęcaj je do wyciągnięcia własnych wniosków: „**Jak myślisz, dlaczego Ci nie poszło na tym sprawdzianie? Z czym masz kłopot? Czy Potrzebujesz mojej pomocy?**”

ROZMAWIAJ Z DZIECKIEM O JEGO ZAINTERESOWANIACH, CELACH I PLANACH NA PRZYSZŁOŚĆ.

Zadawaj pytania, które skłaniają do zastanowienia się nad znaczeniem wykształcenia: „Dlaczego wybierasz właśnie tę szkołę? Jakie możesz mieć korzyści jeśli ją skończysz? W jaki sposób zamierzasz osiągnąć swój cel np. zostać pilotem? Co dla Ciebie w życiu jest ważne?”

UNIKAJ ATMOSFERY NAPIĘCIA, nie okazuj ciągłego niezadowolenia, lecz szukaj mocnych stron swojego dziecka i udzielaj mu wsparcia.

CHWAL – za osiągnięcia, a także za włożony wysiłek.

NIE PORÓWNUJ DZIECKA do rodzeństwa, kolegów, lecz do poprzedniego jego poziomu umiejętności .

KLUCZEM DO SUKCESU JEST MIŁOŚĆ I AKCEPTACJA!!!

Najważniejszą sprawą w zakresie motywowania dzieci do nauki jest ich akceptacja przez rodziców, bez względu na to, co dziecko robi czy jak się zachowuje.

Dziecko, które wyrasta w atmosferze akceptacji, poczuciu, że jest kochane i szanowane, łatwiej przyjmie nasz punkt widzenia. Dziecko, który nabierze wiary i pewności siebie, łatwiej pokona problemy i chętniej będzie stawiało czoła przeciwnościom.

ZNACZENIE RODZINNYCH GIER PLANSZOWYCH

NAUKA PRZEZ ZABAWĘ - WSPÓLNIE Z RODZICAMI

- ✓ Dzieci doskonale wiedzą, że kiedy zaczynają grać w grę planszową, będzie to czas poświęcony wyłącznie im.
- ✓ Mają wtedy możliwość podejmowania decyzji, bardzo często to one proponują w co zagrać.
- ✓ Rozgrywka wywołuje emocje – zarówno te pozytywne, a więc radość z wygranej, ale też i te negatywne: złość, płacz po przegranej.
- ✓ Wspólna gra jest też okazją do wspólnych rozmów. Rodzice mają szansę dowiedzieć się o czym myśli ich dziecko, czy jest spostrzegawcze, tolerancyjne, sprawne manualnie, czy wyciąga wnioski, jakie ma braki, a w czym jest świetne.

ZACHĘCAMY – TO CZAS TYLKO DLA WAS!!!

DZIĘKUJEMY ZA UWAGĘ 😊

Sylwia Jastrzębska- pedagog
Ilona Bigoraj- psycholog